Donderdag 31 October 1946 — DAGBLAD — 63ste Jaargang No. 4950

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags, abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur Dr. Joh Hartog., Tel. 1858; P. bus 80 Willemstad Red.-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad: tel 38

Van Kleffens: „Allen behoren tot één Wereld"

Nederland in principe tegen veto, doch niet blind voor werkelijkheid

[illegible] zelfbestuur voor overzeese gebiedsdelen in het vooruitzicht

Hieronder volgt de text van de rede die Mr. Eelco N. van Kleffens Woensdag uitgesproken heeft in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties:

Mijnheer de Voorzitter:

Wij wensen onze deelneming aan dit algemeen debat te beperken tot enkele opmerkingen van algemene aard met de bedoeling ons inzicht in de onderscheiden vraagstukken die op de agenda staan kenbaar te maken, naargelang zij aan de orde zullen komen. De Nederlandse delegatie verheugt zich in dit tweede deel van de eerste algemene vergadering het biezonder, omdat deze bijna universele vergadering vertegenwoordigers bijeen heeft gebracht van alle vredelievende volken. Dit is een symbool van het feit dat wij, welke onze landsaard ook zij, naar de onsterfelijke woorden van Wendell Willkie behoren tot „één wereld".

Welke meningsverschillen ook van tijd tot tijd naar voren mogen komen die ene wereld blijft waar. Het ontstaan van biezondere groeperingen kan geen indruk maken op het feit dat zij één wereld is. Wij weten en wij betreuren, dat dit feit nog steeds te weinig erkend is en dat er nog te weinig naar wordt gehandeld. Maar wij zijn ervan overtuigd dat het op de duur de overhand zal verwerven, zoals wij er evenzeer van overtuigd zijn dat de wereld groot genoeg is om het volken met fundamentele verschillende ideologieën mogelijk te maken tezamen te leven en te werken in voorspoed en vrede op basis van onderling en verdraagzaamheid.

Wij zijn ons ervan bewust, dat het werk van de Verenigde Naties nog in een heet beginstadium verkeert. Zolang de vredesverdragen nog niet voltooid zijn ontbreekt de vaste grondslag waarop het werk der Verenigde Naties uiteindelijke vorm zal kunnen aannemen en zich ontwikkelen. Wij hopen en bidden dat ook een grondslag van wijsheid en verdraagzaamheid, verstandige en uitvoerbare vredesverdragen weldra in werking zullen treden. Een opbouwende samenwerking van de grote mogendheden is daartoe een eerste vereiste. Een tweede is de erkenning van de haar toekomende plaats aan de kleinere mogendheden.

De toestand in Spanje is door verschillende sprekers ter sprake gebracht. Wij doen voor niemand onder in de vriendschappelijke gevoelens jegens het Spaanse volk, evenmin als in onze afkeer tegen het regime zoals dat nog steeds in Spanje aan de macht is. Juist daarom menen wij dat deze gevoelens ons niet moeten weerhouden de toestand met het nodige gezond verstand onder de ogen te zien, opdat wij niet zonder het te willen enerzijds bijdragen aan de bevestiging van dat regime en andererzijds het economische welzijn aan het Spaanse volk schaden en tenslotte het handvest overtreden.

Onze mening inzake het veel omstreden veto-vraagstuk zal in biezonderheden worden duidelijk gemaakt wanneer het vraagstuk in bespreking komt. Het is bekend dat wij het veto-beginsel verwerpen daar wij niet bereid zijn toe te geven dat iemand, in welke samenleving ook rechter mag zijn in eigen zaak. Terzelfdertijd zijn wij niet blind voor realiteiten in de politieke situatie en de onvolmaaktheden van de internationale gemeenschap. Wij blijven vast besloten elk misbruik en alle buitensporigheden, van welke kant ook afkomstig, te weerstrijden. Wij zullen echter bereid gevonden worden om zolang het onvermijdelijk is in zodanige biezondere voorrechten voor de grote mogendheden te berusten als deze niet onredelijk lijken.

Maar tegenover onze bereidheid om zulks te doen, verwachten en verlangen wij een tegenpraestatie in die zin dat het veto slechts gebruikt zal worden in gevallen van wezenlijk belang en klare noodzakelijkheid.

Het verblijdt ons vast te stellen, dat verschillende landen, waaronder Nederland, het voornemen hebben kenbaar gemaakt gegevens over te leggen inzake niet zich zelf besturende gebieden die onder hun bestuur staan. Voor zover deze gebieden deel uitmaken van het koninkrijk der Nederlanden zij opgemerkt dat zij in een nabije toekomst de status van zelfbesturende eenheden zullen verkrijgen.

EELCO N. VAN KLEFFENS
„Wij hopen en bidden......"

Naarmate nieuwe gebieden tot het lidmaatschap der Verenigde Naties worden verkozen en oudere vreedzame staten toegelaten worden, zal men dat universele lidmaatschap van alle vredelievende naties dat het doel is van het handvest nader brengen. Dit jaar zal Nederland zich verheugen drie nieuwe waardigen leden toegelaten te zien tot de Verenigde Naties.

Wij hopen dat dit tweede deel van de eerste algemene vergadering gekenmerkt zal worden door vruchtbaar werk en vruchtbare daden. Wij zijn er vast van overtuigd dat het welslagen van deze organisatie niet gevonden kan worden in een opeenstapeling van organisaties, vragenlijsten en rapporten, maar in daden. Even vast zijn wij ervan overtuigd dat ten einde te kunnen slagen, wij afhankelijk moeten zijn van de onmisbare zegen van den Allerhoogste. Wij zullen ons uiterste best doen die waardig te worden. Wij zullen dat doen in Nederlandse trant, d.w.z. niet als leden van een groep of volgelingen van één of meer grote mogendheden, maar als lid van de Verenigde Naties dat zijn eigen oordeel gebruikt (New York, Aneta, 30.10).

HET NEDERLANDSE STANDPUNT.

De Nederlandse delegatie op de Algemene Zitting van de Assemblée is bereid het veto-recht toe te staan, hoewel men er in principe tegen is.

Dr. Van Kleffens verklaarde dat het toekennen van biezondere prerogratieven voor de grote mogendheden niet onredelijk is. Verder zeiden de Nederlandse afgevaardigden over de situatie in Spanje, waarover verschillende sprekers gehandeld hadden, dat ook Nederland afkerig is van het regime dat in Spanje heerst. Dit mag ons echter niet beletten de situatie nuchter te bekijken om niet onvrijwillig bij te dragen tot versterking van dit regime en het Spaanse volk in zijn economische welvaart te schaden (New York, Aneta, 30.10).

BESPREKINGEN OVER GRENSWIJZIGING.

De Eerste Kamer is Dinsdag in Geheime Zitting samengekomen om de besprekingen voort te zetten over de rechttrekking van de Nederlands Duitse grens. Welingelichte bronnen melden dat onlangs scherpe critiek in de Staten-Generaal de Regering haar nota die zij aan de Grote Vier wou overleggen niet zal wijzigen. Men merkte ook op dat de beide kamers, die twee dagen lang besprekingen hielden ongewoon veel tijd hebben gewijd aan deze geheime zitting (Den Haag, Aneta, 30.10).

KAPITAALSBELASTING.

De Regering heeft Dinsdag een wetsontwerp ingediend bij de Tweede Kamer op de kapitaalsbelasting betrekking hebbende op alle onroerende goederen, baargeld, leningen, waardepapieren en goederen toebehorende aan personen die gedurende de laatste vijf jaren in Nederland hebben gewoond en op kapitaal van personen en ondernemingen in het buitenland. Biezondere bepalingen voorkomen dat internationaal een dubbele belasting wordt betaald (Den Haag).

LICHTE HANDEL OP DE BEURS.

Er was slechts lichte handel op de Amsterdamse Beurs Internationale industrie aandelen daalden licht. Staatsobligaties waren stevig (Amsterdam, Aneta).

VERLAGING JENEVERPRIJS

De Regering heeft Dinsdag bekend gemaakt dat de prijs van jenever en ook van enkele niet alcoholische dranken op 1 November verlaagd zal worden. Ter zelfde tijd zullen de toewijzingen van Jenever aan café's en restaurant worden verhoogd. Men hoopt dat de hoeveelheid gedistilleerd boven het peil van 1939 zal zijn. Men hoopt op deze wijze de zwarte markt weg te werken. Men heeft de prijzenvermindering bekend gemaakt voor koffie, thee, limonade bier soup, roomrijs chocolade en melk producten (Aneta).

DE MONCHY MET PENSIOEN.

Dr. S. J. R. de Monchy, burgemeester van Den Haag die in 1937 het huwelijk voltrok van Hare Koninklijke Hoogheden Prinses Juliana en Prins Bernhard, heeft zijn ontslag aangeboden.

In Maart 1945 bereikte hij de leeftijdsgrens. Reeds in het begin van de bezetting werd Burgemeester De Monchy uit zijn ambt ontzet door de Duitsers en in Buchenwald opgesloten. Direct na de bevrijding werd hij weer als burgemeester geïnstalleerd (Den Haag, Aneta).

VORDERING.

De regeling van het Indonesische probleem is Dinsdag opnieuw gevorderd toen de ondercommissies samen kwamen om militaire en burgerlijke maatregelen te bespreken teneinde de vrede te verzekeren. De volgende voltallige zitting had er gisteren Woensdag plaats onder voorzitterschap van Lord Killearn. Dinsdag zijn een groot aantal locale en centrale subcommissies en technische commissies benoemd om zich met verbindingsvraagstukken en politieke delinquenten bezig te houden (Batavia, Aneta, 29.10).

ACTIVITEITEN VAN COMMISSIE-GENERAAL.

Dinsdag heeft de Minister van Overzeese Gebiedsdelen aan de Tweede Kamer een verslag overhandigd over de activiteiten van de Commissie-Generaal gedurende de periode van 28 September tot 15 October (Den Haag, 29.10).

het nieuws van vandaag

De betekenis van het Caraïbisch bekken zou men kunnen vergelijken met de Middellandse Zee in de oude wereld. De Colombiaan Germán Arciniegas, een bekend journalist, heeft kort geleden een historisch even goed als boeiend werk geschreven onder de titel „Sea of the New World". Hij beschrijft hierin, hoe eens de Europese mogendheden elkander bevochten in de Caraïbische Zee, toen zij uitgevochten geraakten in haar eigen wereldje van Europa. Opvolging en troonsafstand, rijkdom en verarming werden eeuwen lang beslist niet in Europa, maar naar de krijgskansen rondom onze eilanden. Daar vochten Engelsen en Nederlanders, Spanjolen en Fransen, Zweden en Denen, allen met kerende kansen, maar steeds met vliegende vaandels. Hier werd de wereld in haar moderne vorm als het ware nogmaals geschapen. Want hier werden de verhoudingen tussen de landen geregeld. Het enige land dat zich lange tijd afzijdig hield, was de Verenigde Staten. Nog brak niet de tweede wereldoorlog uit en bleek het belang van het Caraïbisch bekken opnieuw, of ook dat land trad toe. De Engels-Noordamerikaanse Commissie kwam tot stand. Met de gebruikelijke veronachtzaming van grote landen werden Frankrijk en Nederland vergeten. Later kwamen zij erbij. De naam werd toen simpel Caraïbische Commissie. Conferenties begonnen en men herinnert zich hoe Coco Arends van Aruba ons gebiedsdeel op medisch gebied vertegenwoordigde, terwijl Henri Kiës zulks op toeristisch terrein nog dezer dagen deed. Is. Bloch, thans in Miami rustend van de beslommeringen ener reportage en tegen Zondag terugverwacht op Scharloo, schreef hierover voor Suriname en Curaçao, twee gebiedsdelen die door Prof. Kielstra en Ir. Peters werden vertegenwoordigd.

Thans is uit dit alles een permanent lichaam in het leven geroepen, waarin ook wij deelnemen. Zoals men weet zal deze thans permanent geworden organisatie over twee maanden in het hotelloze Curaçao komen vergaderen. Een Caraïbische Onderzoekingsraad en de Westindische Conferentie werden nevenorganisaties van het hoofdlichaam, Port-of-Spain wordt zetelplaats van het secretariaat.

Wij verheugen ons hierover. De betekenis van het Caraïbische bekken en van ons West-Indië wordt meer en meer erkend. Toenadering tussen Suriname en Curaçao — gisteravond op cultureel gebied zo vol klank bezegeld in Roxy — zou zeker een der eerste factoren zijn, welke behartiging verdienen en die toenadering dient behalve economisch-financieel, zeker niet in de laatste plaats spiritueel-cultureel te zijn. Gezamenlijke toenadering tot Europees Nederland v.v. is hierbij onontbeerlijk. Die toenadering dient niet uitsluitend gebaseerd te zijn op het jubelen over sluitende begrotingen, maar ook op het bewustzijn, dat juist de veelheid en verscheidenheid onzer natiën in één staatsverband de kracht van ons koninkrijk zijn.

Definitieve Caraibische Commissie gevormd

Permanent secretariaat in Port-of-Spain

12 Vrouwen in Venezuela's wetgevende vergadering

Russisch verwijt aan Nederland

CARAIBISCHE COMMISSIE IN HET LEVEN GEROEPEN.

De Verenigde Staten, Groot Britannië, Frankrijk en Nederland zijn officieel overeengekomen om een Caraïbische Commissie in het leven te roepen bestaande uit vertegenwoordigers van deze vier mogendheden, teneinde „het economisch en sociaal welzijn" van de bewoners van het Caraïbische gebied, te verbeteren. De Franse, Nederlandse en Britse ambassadeurs hebben op het Noordamerikaanse Departement van Buitenlandse Zaken de overeenkomst getekend.

Charles Taussig tekende voor de Verenigde Staten. Twee hulporganisaties — de „Caribbean Research Council" en de „West Indian Conference" — werden daarbij tevens officieel goedgekeurd. De Commissie zal een permanent Secretariaat vestigen te Port-of-Spain, Trinidad. De vier mogendheden zullen trachten om hun werkzaamheden in het Caraïbische gebied te coördineren om de wetenschappelijke, technologische en economische ontwikkeling te bevorderen door „het gebruik van middelen te vergemakkelijken door de gezamenlijke behandeling van wederkerige problemen (Washington, (AP) 30.10).

12 VROUWEN IN VENEZUELA'S WETGEVENDE VERGADERING.

Twaalf vrouwen zijn verkozen tot leden van de Nationale Wetgevende Vergadering van Venezuela bij de Zondag gehouden verkiezingen welke voor het eerst gegrond waren op algemeen kiesrecht. Tien vrouwen werden gekozen uit de lijsten, voorgedragen door de „Accion Democratica", de regeringspartij, welke een overweldigende overwinning behaalde bij de verkiezingen. Andere vrouwelijke afgevaardigden vertegenwoordigen de „Unión Republicana Democrática" en „Copei" (Caracas, (AP) 30.10).

MOSKOU VALT NEDERLAND AAN.

De Moscovische radio maakte ervoor gewaarschuwd moet zijn, bekend dat het Russische volk ervoor gewaarschuwd moet zijn, dat bepaalde afgevaardigden te New York, in het biezonder die uit Groot-Britannië en Nederland, trachten de Sovjet-Unie in discrediet te brengen. (Moskou, (AP) 31.10).

V.S. WILLEN VETO-RECHT BEPERKEN.

Uit betrouwbare bron wordt vernomen dat de Verenigde Staten bereid zijn een plan uit te werken voor de beperking van het gebruik van het veto-recht in de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties.

De voornaamste voorstellen zijn: 1) het uitbreiden van de bestaande regel, dat in bepaalde gevallen de vijf machten zelf niet mogen medewerken aan beslissingen van de Raad op beschuldigingen of klachten ingebracht tegen haar zelf. Het Handvest der Verenigde Naties staat thans aan ieder der Grote Vijf toe om het gebruik van geweld tegen haar zelf te verbieden.

2) het toestaan aan ieder der Grote Vijf om vrijwillig zich van stemming te onthouden, zonder dat deze onthouding als veto zal gelden.

3) het zo volledig mogelijk classificeren van de beslissingen van de Veiligheidsraad in „procedure-beslissingen" welke slechts een meerderheid van stemmen vereisen en voor een beslissing, en „hoofdbeslissingen" (die de

De schutters gaan naar huis

Maar is deze demobilisatie bevredigend ?

Het besluit van Zijne Excellentie den Gouverneur om de schutterij geheel te demobiliseren wordt thans in uitvoering gebracht en heden wordt de eerste lichting naar huis gestuurd. Voordat het jaar ten einde is zullen alle schutters het soldatenpak uitdoen en terugkeren in het burgerleven.

Dit feit op zich verheugt ons. Wij zijn allang blij, dat de oorlog afgelopen is en hadden gewild, dat onze Curaçaose jongelui al [illegible] gen waren geweest. Doch daarmede is de zaak natuurlijk niet afgelopen, omdat het niet aangaat, dat men een militair apparaat voor welks samenstelling men mensen van hun gewone werk haalde, eensklaps ontbindt en de boel dan op zijn beloop laat. Nu kan men den mensen wel wat in handen stoppen, doch daarmede is het vraagstuk niet opgelost.

Niet allen immers, die morgen op straat worden gezet, zullen onmiddellijk weer in staat zijn een behoorlijke baan te vinden, hoeveel werkgelegenheid hier ook bestaat.

De schutters, die vroeger ambtenaar waren en weer hun oude post wensen te bezetten, kunnen dat doen en krijgen dan de bezoldiging die zij zouden hebben gehad, indien zij nooit weg waren geweest, aldus heeft de Landvoogd beslist. Dat is prachtig, doch daarmede is slechts een deel der afzwaaienden geholpen.

De overigen zullen maar zelf moeten zien hoe zij aan een nieuwe betrekking komen, want in vele gevallen zal de plaats die men bekleed heeft vóór de tewapenroeping, thans bezet zijn.

Voor zover ons bekend bestaat er geen enkele regeling, welke de gedemobiliseerden verzekert van een vast inkomen gedurende een maximum-periode waarin men geen passend werk zal kunnen vinden. In de Verenigde Staten van Noord-Amerika is de invoering van zulk een systeem wel mogelijk geweest, hoewel zulks in zulk een groot land vanzelfsprekend veel moeilijker en ingewikkelder was dan het hier zou kunnen zijn.

Bovendien is het Arbeidsbureau nog steeds niet in werking getreden ondanks het feit dat de desbetreffende landsverordening reeds door de Staten werd goedgekeurd.

Dit Arbeidsbureau of liever gezegd deze Arbeidsbeurs, zou juist nu goed werk kunnen verrichten, doch het ziet er naar uit dat de thans ontslagen schutters er op zullen moeten wachten. Wat meer haast bij de uitvoering van de landsverordening zou werkelijk niet misstaan.

Afgezien van de sociale aspecten van de demobilisatie is daar nog de militaire factor. Curaçao heeft als elk land recht op een verdedigings-apparaat en zoals de zaken nu staan gaan wij een defensieloos tijdperk tegemoet.

Men zal ons misschien willen tegenwerpen, dat er zogenaamde „Rijkstroepen" op komst zijn, doch indien wij goed zijn ingelicht zijn deze manschappen uit het moederland eerst medio December hier te verwachten. Het is duidelijk, dat zij dan nog juist de kampementen van de schutters kunnen overnemen, doch dit wil niet zeggen dat Curaçao dan een verdedigingsapparaat zal hebben. [illegible] wij, dat er heel wat tijd voor nodig is om zulk een kersverse troep paraat te maken. Het is een ingewikkelde taak en dit blijkt wel uit het feit, dat het Ministerie van Oorlog niemand minder dan Luitenant Kolonel Van Dun naar Curaçao zal zenden om deze taak te volbrengen. Overste Van Dun is een bekwaam stafofficier en voor zulk een kleine troep als die, welke op komst is, heeft men vrijwel nooit een commandant van zulke hoge rang. Of men nog een andere bedoeling heeft met de uitzending van zulk een hogen officier is ons niet bekend, doch wel is te begrijpen, dat hoe hoog zijn rang ook zij, hij op zijn eentje Curaçao niet kan verdedigen. Beter ware daarom geweest, indien men ten minste één lichting van de schutterij iets langer had aangehouden. Thans komt er een volledige vervanging, waarbij men niet alleen met een nieuwe troep te doen krijgt, doch tevens een wildvreemde troep die zich nog zal moeten aanpassen aan de plaatselijke omstandigheden.

Wij willen hier niet treden in de verklaring van sommige Statenleden als zouden hier rijkstroepen worden gestationeerd uit „imperialistische" overwegingen.

Wel valt het ons op, dat deze verklaringen juist komen van de leden die zo ingenomen zijn met het antwoord van den Minister op de autonomie-petitie en ons blad ervan beschuldigen wantrouwen tegen de regering te scheppen!

Wat wij doen is niets anders dan de woorden en de daden van de regering naar waarde af te wegen. En nu vragen wij wat deze troepenzending te betekenen heeft, terwijl de schutters overhaast worden gedemobiliseerd.

Dat de schutters, evenals allen die onder dienstplicht staan, naar huis moeten kunnen gaan als zij niet vrijwillig willen aanblijven, is vanzelfsprekend ons principiële standpunt, onzedelijk als de dienstplicht is. Maar nu het kwaad eenmaal gesticht was, zou men althans voorzichtiger de demobilisatie kunnen ten uitvoer leggen.

Een spoedige uitleg is wel gewenst.

stemmen van al de Grote Vijf nodig hebben, waarbij dus het veto-recht kan worden aangewend).

Het plan zal waarschijnlijk spoedig op niet-officiële wijze worden voorgelegd aan de Russische, Britse, Franse en Chinese delegaties door het Hoofd van de Noordamerikaanse delegatie Austin Warren. Naargelang de reactie van de Grote Vijf zal het plan dan, misschien gewijzigd, aan de Commissie van de Algemene Vergadering worden voorgelegd, welke handelt over de politieke en veiligheids-aangelegenheden van de Verenigde Naties (New York, (AP) 30.10).

MAKIN TEGEN MOLOTOV.

Na de opening van de vergadering der Verenigde Naties van Woensdag was Norman Makin de eerste spreker. Makin viel de bewering van Molotov aan, dat de afschaffing van het veto-recht der Grote Vijf de ineenstorting van de Verenigde Nateis ten gevolge zal hebben. Ook protesteerde hij heftig tegen Molotovs bewering dat enkele landen een campagne op touw hebben gezet voor de afschaffing van het veto-recht, met ret doel om zelf de wereld te beheersen. Hij zeide: „Dit is een zeer ernstige beschuldiging, waarvan iedere staving ontbreekt". Makin zeide voorts, dat de „beschuldiging, dat de veto-quaestie gebruikt wordt om zekere landen om sterker te maken, „niets anders is dan een verdraaiing van de feiten."

Het verwijzing naar Molotovs rede, zeide Makin: „Hij zeide, dat sommige landen de campagne tegen het veto-recht begonnen met het doel om de aandacht van werkelijke tekortkomingen van de organisatie af te leiden en hij waarschuwde in duidelijke termen dat indien deze campagne succes mocht hebben, zij de liquidatie van de Verenigde Naties tengevolge zou hebben. Dit is een ernstige en geheel ongerechtvaardigde tenlastelegging". De Australische afgevaardigde week toen af van het op schrift gestelde en zeide: „Naar mijn mening, zullen de Verenigde Naties niet minder doeltreffend werken als instrument voor vredelievende internationale samenwerking wanneer het veto-recht wordt beperkt, alleen tot aangelegenheden van optreden met geweld".

Makin ondersteunde ook het voorstel van de Verenigde Staten tot controle van de atomaire energie en afschaffing van het veto-recht over zaken de atomaire-energie betreffende. „Wij kunnen niet inzien waarom het Handvest ondermijnd zal worden als een voorstel als bijvoorbeeld het plan Baruch uitgevoerd zou worden".

In de oorspronkelijke text van zijn rede, welke hij voorbereid had, voordat Molotov sprak, deed Makin een beroep op de Vergadering om de quaestie van ontwapening en regeling van bewapening ter hand te nemen. Tengevolge van Molotovs voorstellen betreffende de ontwapening bracht Makin geen veranderingen op in dit gedeelte van zijn rede (New York, (AP) 30.10).

VAN DE VERENIGDE NATIES.

door

Johan M. Hightower, New York.

De Verenigde Staten en Sovjet-Rusland trachten de wereld op te wekken tot ontwapening, maar deze oppervlakkige overeenstemming tussen beide landen verborg een groot geschil dat misschien een struikelblok op de weg naar een ontwapening zal kunnen zijn.

Het kwam hierop neer, dat Molotov voorstelde de bewapening te beperken en overeen te komen, dat de Verenigde Staten zouden ophouden atoombommen te fabriceren. Hierop ging de Noordamerikaan Warren R. Austin nog verder door voor te stellen, een internationale inspectie in te stellen om ook geheime bewapening te voorkomen. Rusland verwierp echter de voorstellen tot zulk een inspectie.

Het is nu maar afwachten of Molotov zijn voorstel op het officiële programma van de Verenigde Naties laat zetten. Austin heeft gelegenheid het zijne er eveneens op te plaatsen. Een andere geschilpunt zal zich morgen vermoedelijk voordoen, als er gedebatteerd wordt over de troepensterkte in de verschillende landen, hoewel Molotov en Austin beiden verklaarden dat zulke rapporten moeten worden uitgebracht.

Ook kan men een dispuut voorzien over de klacht, die Albanië's president Enver Hoxha gisteren heeft ingediend tegen Groot Britannië en Hellas. Hoxha betichtte de Britten van schending van de integriteit van Albanië omdat vier Britse oorlogsscrepen op 22 October bij de Albaanse kust waren gekomen. Een der schepen stond in brand. Hoxha vroeg aan Trygve Lie om voortaan zulke uitdagingen te voorkomen. (New York, (AP) 31.10).

Een Deens voorstel is nog ingekomen, waarin gelijke rechten voor de vrouwen worden gevraagd (New York, (AP) 31.10).

BEVIN IN ZIJN HUT.

Ernest Bevin blijft aan boord van de Aquitania binnen zijn hut om uit te rusten. Hij heeft eenmaal gedineerd met James C. Dunn, Noordamerikaans ambassadeur te Rome en hij is van plan ook Maurice Couve Demurville, waarnemend hoofd van de Franse afvaardiging, nog eenmaal aan zijn dis te noden (a/b Aquitania, (AP) 31.10).

VELLOSO IS OPTIMISTISCH

Pedro Leao Velloso, permanente vertegenwoordiger van Brazilië bij de Verenigde Naties, zeide in een vraaggesprek dat „er in de afzienbare toekomst geen gevaar is voor een derde wereldoorlog".

Velloso die de leider van de Braziliaanse delegatie is, zowel in de Vergadering als in de Veiligheidsraad zeide: „er is overdreven gepraat geweest over een nieuw conflict, zowel in de pers, als in diplomatieke kringen. Als er echter zulk een conflict op komst was, dan zou dit voorspeld worden door de Grote Vijf zelf. Zulk een voorspelling lijkt mij niet waarschijnlijk. Ieder van de grote mogendheden vecht voor haar eigen belang, maar ieder van haar verlangt tevens hevig, de vrede te bewaren. Het is slechts menselijk dat de nationale belangen in een grote vergadering van staten worden naar voren gebracht, maar de tijd werkt aan de zijde van de vrede. Velloso zeide, dat de Braziliaanse Delegatie optimistisch gestemd was en dat zij de gelegenheid benutte, „de aandacht van de grote mogendheden te vestigen op de noodzaak van grotere eenstemmigheid in haar streven naar de vrede en naar wereld-organisatie.

Brazilië zal de internationale conservatieve politiek blijven voeren met pacifistische en constructieve doeleinden". Velloso haalde het Italiaanse gezegde aan, „De Tijd is een achtbare Heer" en gaf als zijn mening te kennen dat door het proces van langdurige besprekingen en onderhandelingen, zoals het thans plaats grijpt tussen de Ministers van Buitenlandse Zaken en in de Vergadering der „Verenigde Naties", „de wereld-vrede des te zekerder wordt".

Hij verklaarde voorts van mening te zijn, dat de activiteit van de Verenigde Naties nog meer ontwikkeld moest worden en dat ieder land van de wereld uiteindelijk als lid van de Verenigde Naties behoort te worden toegelaten, zelfs te zijner tijd de verslagen As-mogendheden" (New York, (AP) 28.10).

RUSSEN ZAAIEN TWEEDRACHT.

Sovjet-agenten trachten overal in Latijns-Amerika haat te zaaien tegen de Verenigde Staten. Dit werd bekend gemaakt door Ezequiel Padilla oud-Minister van Buitenlandse Zaken van Mexico en verslagen candidaat voor het Presidentschap bij de laatste Mexicaanse verkiezingen, in een redevoering welke hij hield voor de Universiteit van Virginia. Padilla sprak tot oud-Staatssecretaris Stettinius, die rector is van de universiteit. Na de wereld-strijd tussen democratie en communisme besproken te hebben zei Padilla, dat de democratie in het nadeel is.

Rusland, dat een zesde deel van de aarde beslaat, is ontoegankelijk voor de democratie.

Padilla zeide, dat het communisme voortdurend actief is in het Westen, terwijl het de bescherming geniet van onze democratische instellingen. Sovjet-agenten rennen voortdurend heen en weer tussen Mexico, Midden-Amerika en Zuid-Amerika. Zij loeren op iedere gelegenheid, om onze landen van elkaar te verwijderen, om in Latijns-Amerika ontevredenheid en tweedracht te scheppen tegen de Verenigde Staten. Hun rusteloze activiteit wordt in alle landen gezien. Padilla zeide verder, dat verscheidene Latijns-Amerikaanse leiders verklaard hebben, dat ingeval van een oorlog tussen de Verenigde Staten en Rusland, zij de zijde van Rusland zullen kiezen. Hij beschuldigde de Mexicaanse regering ervan een despotische, eenpartijregering te zijn", „doordrenkt van het Communisme". Hij zeide, dat in de Verenigde Staten de regering gedwongen is geworden om drastische maatregelen te nemen om haar departementen en bureaux te zuiveren van agenten van Moskou (Charlotteville, Virginia, (AP) 30.10).

DUITS BLAD OVER NEDERLANDS TERRITORIALE EISEN.

De Duitse Liberaal-Democratische Partij heeft door middel van haar nieuwsblad „Der Morgen" Nederland gewaarschuwd, dat „het een slechte invloed zal hebben op de betrekkingen tussen Duitsland en Nederland" als deze laatste bij de herziening van de Westgrens, grondgebied van Duitsland zal nemen. Ook de Democratische Unie vermeldde Dinsdag, bezwaren te hebben tegen de Nederlandse eis om in het bezit te komen van de Friese eiland Borkum.

Beide partijen erkenden dat Nederland recht heeft op schadevergoeding, maar zij drongen er op aan dat deze door andere middelen moest worden voldaan en niet door het nemen van Duits grondgebied (Berlijn, (AP) 30.10).

GOERINGS BRIEVEN WORDEN NIET BEKEND GEMAAKT.

De Geallieerde Toezichtraad hij voor Duitsland verklaarde, dat hij eenparig beslist had dat de brieven, welke door Goering in zijn cel te Neurenberg waren geschreven, niet bekend gemaakt zullen worden. Bekend gemaakt werd dat van de vier afschriften van de brieven die uit Neurenberg naar Berlijn waren gezonden, één voor ieder der vier militaire regeringen over Duitsland bestemd was. Drie ervan behoren vernietigd te worden en het vierde zal verzegeld en nedergelegd worden in de archieven van de Geallieerde Toezichtraad. Goerings correspondentie bestaat uit een bief aan zijn vrouw Emmy, een tweede aan den directeur van de gevangenis, Kolonel B.C. Andrus en een derde aan zekere geallieerde personen. Deze brieven werden in de Woensdag gehouden vergadering van de raad behandeld.

De Commissie gaf de reden van haar beslissing niet op, maar uit betrouwbare bron wordt vernomen dat de brieven door Goering geschreven zijn, met de bedoeling dat zij gepubliceerd zouden worden, en dat hij daardoor „propaganda kon maken voor zichzelf en een legende over zich opbouwen" (Berlijn, (AP) 30.10).

ONTPLOFFING IN HET ZEEMANSHUIS.

De politie te Baltimore doet een onderzoek naar een ontploffing in het Zeemanshuis te Baltimore, waarbij drie man werden gedood en zeven gewond. Vooral Spanjaarden en Portugezen kwamen in dit huis. (Baltimore, (AP) 31.10).

LOTERIJ „WIT-GELE KRUIS"

TREKKING — 31 OCTOBER 1946

1e prijs	No 6921	8e prijs	No 0278
2e „	„ 4031	9e „	„ 5206
3e „	„ 7598	10e „	„ 1825
4e „	„ 6444	11e „	„ 1561
5e „	„ 9973	12e „	„ 6845
6e „	„ 0298	13e „	„ 3442
7e „	„ 3192	14e „	„ 5252

CURAÇAO

MORGEN GEEN KRANT.

In verband met het feest van Allerheiligen zal ons blad morgen niet verschijnen. Dagblad Amigoe di Curaçao komt dus Zaterdag weer uit.

ONTHOUDINGSDAG.

Vandaag, de dag voor het feest van Allerheiligen, is het onthoudingsdag en is het dus verboden voor Katholieken om vlees te gebruiken.

DE GOUVERNEUR VERTROKKEN.

Vergezeld van Zijn Gemalin is de Gouverneur gisteravond om 22.30 uur met het KLM-vliegtuig naar Nederland vertrokken om er besprekingen te voeren met de regering.

De Commissie van uitgeleide, bestaande uit de heren Jas. Corver, Hoogeveen en Suermondt, wuifde het vliegtuig na, terwijl het zich van de Curaçaose grond losmaakte en Oostwaarts wegkoerste. Tevoren had het muziekcorps van de politie gespeeld om de stemming erin te houden. Verschillende ambtenaren waren ook nog afscheid gaan nemen op Hato en om den Landvoogd een goede reis en behouden terugkeer toe te wensen.

CADEAU VAN DE C.P.I.M.

Van de drie stearman-vliegtuigen, die de Aeroclub Curaçao kortgeleden ontving, is er reeds een gemonteerd en in gebruik gesteld.

Deze vliegtuigen kon de Aeroclub dank zij een royale gift van de CPIM aanschaffen uit het oorlogsoverschot van de Verenigde Staten.

De Heer Leegstra van de Nederlandse Aankoop Commissie, thans weer bij de KLM, heeft de kistjes gekocht, waarop zij met medewerking van de KLM door een harer vliegers, den instructeur der Aeroclub Bik, zijn overgevlogen van Dallas, Texas, naar New Orléans.

De tweedekker stearman moge uiterlijk niet zo sierlijk zijn als de slanke fairchild. Maar in de practijk is de stearman met zijn steviger constructie en krachtiger motor van 220 pk. uiterst geschikt voor de sportvliegerij.

De Aeroclub is zeer tevreden over de praestaties van dit kistje en schijnt daarmede een goede keuze te hebben gedaan.

SYNAGOGEDIENSTEN.

Synagoge „Mikve Israel" (Columbusstraat).

Vrijdag, 1 November, 18 uur: Avondgebed en Sabbatwijding.

Zaterdag, 2 November, 8.30 uur: Ochtendienst - Schriftlezing. (Gennesis, Hoofdstukken 12 t/m 17; 16 uur Bijbelvertelling voor kinderen, 17 uur Bijbelcursus voor volwassenen; 18 uur Avondgebed.

SCHEEPSBERICHTEN.

Gordias van New York, Stuyvesant naar La Guaira, Filomene Larrea naar Las Piedras, Trojarus van Aruba, Samfaithfull naar Liverpool.

31 October.

Dido van Trinidad.

K.S.C.

Morgen 1 November om 10 uur: Honkbalwedstrijd tussen Los Centauros en Caracas.

JEUGD-ZWEMBADEN.

M. van der Maarel schrijft ons: Jongstleden Maandag, 28 October 1946, werd in het Cultuurcentrum alhier, de eerste vergadering gehouden van de nieuwe vereniging, welke de naam „Curaçaose Jeugdgemeenschap" voert en tot doel heeft het bevorderen van de bouw van jeugd-zwembaden en speeltuinen.

Velen, die de vóórbesprekingen in October 1946 bijwoonden, waren aanwezig en tevens belangstellenden.

Allereerst ontspon zich een interessante discussie over de mogelijke plaatsen van aanleg van dusdanige zwembaden, waarbij door den heer Ir. G. Schoorl gewezen werd op de gevaren en moeilijkheden, verbonden aan jeugd-zwembaden, direct aan zee. O.a. werd genoemd de uitlozing van riolen, de golfslag, de bodemgesteldheid. Het bleek, dat kunstmatig aangelegde en gegraven jeugd-zwembaden aan te bevelen viel.

In verband met het op deze vergadering niet aanwezig kunnen zijn van enige andere werkelijk geïnteresseerden, werd een voorlopig Bestuur gekozen van deze nieuwe vereniging en wel als volgt samengesteld:

Dr. W. J. Goslinga, inspecteur van het Onderwijs als voorzitter; tot het vast bestuur is samengesteld: Majoor E. L. Venema, commandant van de Militaire- en Burgerpolitie; Mevrouw en de heer Ir. Schoorl, Pater Frunt van de R.K. Jeugdcentrale en M. van der Maarel.

Dit bestuur zal nog met enige leden uitgebreid worden, van wier interesse de vergaderden overtuigd waren, en die daartoe aangezocht zullen worden.

Het werkcomité van de „Curaçaose Jeugdgemeenschap" bestaat uit drie leden, waaronder een technisch adviseur, die een plan ontwerpen zal voor een kunstmatig aangelegd jeugdzwembad aan Pundazijde. Verder zal het werkcomité de ingediende voorstellen omtrent jeugd-zwembaden aan zee te Pundazijde onderzoeken.

De vereniging komt op voorstel van den voorzitter wederom bijeen, wanneer de statuten ontworpen zijn en het plan van het werkcomité is ingediend en de voorstellen onderzocht zijn op hun mogelijkheden.

Besloten werd ter vergadering in co-ordinatie met Gouvernement en CBLO en andere verenigingen te werken en hun steun te vragen tot de bouw van dusdanige zwembaden, niet alleen aan Punda-, doch tevens aan Otrabandazijde.

Ieder die de noodzaak van zwembaden voor de Jeugd inziet, wordt verzocht aan deze plannen mede te werken, zodat deze jeugd-zwembaden binnen niet al te lange tijd er zijn en productief aan de volksgezondheid en het moreel onder de jeugd wordt medegewerkt.

MAJOIE HAJARI IN ROXY.

Onder auspiciën van de J.P.F. en de Curaçaose Kunstkring.

Het deed niet aangenaam aan, dat van het gebruikelijke concertpubliek, van de groepliefhebbers die de concerten gearrangeerd door de Curaçaose Kunstkring regelmatig bezoeken, velen gisteren niet aanwezig waren. Hoewel het aantal van de luisteraars naar Majoie Hajari's concert in Roxy gisteravond ruimschoots werd goed gemaakt door de toegestroomde Surinamers. Zo lofwaardig als dit laatste van nationale trouw getuigt, zo berispelijk lijkt het om op gefundeerde buitenlandse reputaties alleen naar de concertzaal te stromen. Anderzijds — en men zal mij een zekere vrijmoedigheid van spreken vergeven — was het wel te merken, dat velen die gisteravond aanwezig waren, nooit op concerten komen en daarom niet weten, dat het ongebruikelijk is om tussen de delen van een sonate te applaudiseren.

Ik zou zeggen, laten die Surinamers die gisteren wel aanwezig waren en anders niet, eveneens hun gedragslijn wijzigen.

Het is voor Suriname en voor geheel West-Indië van werkelijke betekenis, dat het een talent als de pianiste van gisteravond heeft voortgebracht en voortgaat dergelijke talenten te ontwikkelen. Mejuffrouw Hajari is de tweede pianovirtuoos van Surinaamse geboorte, welke op Curaçao speelde. De eerste was een man: Dario Saavedra. Zij is de derde pianiste in de laatste jaren hier gehoord. De eerste was Rozanska, die dezer dagen in Panamá concerteert, naar men ons berichtte. De tweede was Emma Stoppello, welke hier alleen en later in samenwerking met het Curaçaos Philharmonisch Orkest optrad.

Laat ons voorop zetten, dat Mejuffrouw Hajari nog niet van de kracht van deze twee vrouwelijke pianisten is. Rozanska beschikt uiteraard over een veel grotere concertroutine en Emma Stopello is een krachtiger persoonlijkheid, althans in de muziek die haar ligt.

Maar de wegblijvers, die na deze opmerkingen zichzelf willen toejuichen met een „Zie je nou wel", hebben niettemin ongelijk. Majoie Hajari is een veelbelovend concertpianiste, die jeugdig ongelijk kan zijn, maar aan de bovenkant brilliant. De Preludes in Cis en G. kl.t. van Rachmaninov en Asturias van Albeniz werden zeer goed en met de kleur die ze behoeven voorgedragen. Het leek trouwens alsof gedurende de gehele tweede helft van het programma de pianiste vrijer zat en met meer glans haar stukken voordroeg. Het spelen voor landgenoten lijkt mij het ergst, dat er voor een concertante aan het begin van haar loopbaan kan bestaan. Was er daarom voor de pauze een zekere ongemakkelijke hoekigheid in de houding van haar armen, die het spel voor haar op onze toch al harde concertvleugel moeilijker moest maken? Wat wij in het begin meenden te constateren, namelijk dat haar zeer fijne toonvoering dikwijls dof begeleid werd, hoorden we niet meer na de pauze. Haar hoogtepunt vóór de pauze lag naar onze smaak in de Rhapsodie No. 12 van Liszt.

Het was een biezondere gebeurtenis dit concert. Majoie Hajari is het aan haar grote mogelijkheden en reeds goed geleid talent, aan Suriname en aan ons Koninkrijk, dat zo arm is aan concertmeesters op de piano van internationale reputatie, verplicht zich geheel te geven aan haar verdere ontwikkeling als muzikant.

Wij voorspellen haar dan een zware, maar boeiende toekomst.

C.J.H.E.

Indonesië.

LAATSTE CONTINGENT.

Het laatste contingent van 800 manschappen van de 7 December Divisie is Dinsdag aan boord van de „Nieuwe Holland" naar Indië vertrokken. Er zullen voor Maart geen troepen meer gezonden worden (Amsterdam, Aneta, 30.10).

NIEUWS VAN OVERAL

AANSLAG OP BRITSE AMBASSADE TE ROME.

Een hevige aanslag werd gepleegd op de Britse legatie aan de Via Venti Settembre te Rome, als gevolg waarvan enkele voorbijgangers wonden opliepen. Een bres werd geslagen van twee kamers diep en leden van het personeel werden uit hun bed geblazen.

De Ambassadeur Sir Noel Charles was niet thuis. Men tast naar de oorzaak, omdat er sedert de oorlog vrijwel geen critiek op Engeland bestaat in Italië. Detectives zijn bezig met het onderzoek. (Rome, (AP) 31.10).

AUTONOMIE VOOR DE SOEDAN.

Drie duizend opgehitste Soedanezen liepen in protestoptocht met zwart-rood-blauwe vanen en halve-maansemblemen naar het paleis van den Gouverneur-generaal te Kartoem. Zij protesteerden dat Egypte souvereiniteitsrechten heeft over de Soedan. (Kartoem, (AP) 31.10).

DICHT OP 2 NOVEMBER.

De Ministerraad van Irak heeft besloten op 2 November, verjaardag van de Balfour-verklaring, alle regeringsinstellingen te sluiten uit rouw. (Bagdad, (AP) 31.10).

200.000 KM PER SECONDE.

Professor I. S. Stekolnikov heeft in Moskou een kathode oscillograaph voltooid waarmede snelheden tot 200.000 km. per seconde kunnen worden geregistreerd. Zulke snelheden zijn nog nimmer vastgesteld. (Moskou, (AP) 31.10).

GEEN INVASIE VAN PLAN.

Generaal Eleazar Lopez Contreras, oud-president van de Verenigde Staten van Venezuela, heeft gisteren een verklaring uitgegeven om mede te delen, dat hij geen invasie uit Colombia binnen Venezuela van plan was. El Tiempo te Bogotá had zulks geschreven. (Miami, (AP) 31.10).

VERLOOFD:

Charles B. D. Martijn

en

Frida C. van Kwartel

30 - 10 - '46.

DE CITATIE.

Voor de historie geven wij hier de letterlijke text weer van de citatie, die de toekenning van de „Medal of Freedom" aan den Gouverneur argumenteert.

Hier is zij:

The Secretary of the Navy

Washington

The President of the United States takes pleasure in presenting the Medal of Freedom, with Silver Palm to

Doctor Petrus Albertus Kasteel, Netherlands Government for service as set forth in the following citation:

„For exceptionally meritorious conduct in the performance of outstanding services as Governor of Curaçao, Netherlands West Indies, from July 15, 1942, to August 31, 1945. Applying a high degree of initiative and intelligence to the performance of his vital duties, Dr. Kasteel rendered invaluable service in the successful execution of the combined military objectives of the Aruba-Curaçao Sector of the Caribbean Sea Frontier and in maintaining the efficiency of the supply lines furnishing the war fronts of the United Nations with valuable and necessary petroleum products. By his inspiring leadership, professional ability and tact, Dr. Kasteel contributed immeasurably to the spirit of cooperation and friendship existing between the armed forces of the United States and the Netherlands Government and to the unity of the Allied military command in this area."

For the President.

(signed) James Forrestal,
Secretary of the Navy.

Vrijheidsmedaille voor Gouverneur Kasteel

Eergisternamiddag had ten Gouvernementshuize een zeer biezondere plechtigheid plaats, waarbij aan Gouverneur Dr. P. A. Kasteel de vrijheidsmedaille der Verenigde Staten werd uitgereikt.

Een aantal genodigden had zich verzameld in het ontvangsalon ten Gouvernementshuize om van deze gebeurtenis getuige te zijn. Wij zagen verschillende vertegenwoordigers van de Militaire overheid, Hoofdambtenaren, vooraanstaande figuren uit handel en industrie, en niet te vergeten de Noordamerikaanse consul, de Heer L. W. Franklin, vergezeld van zijn echtgenote en schoonmoeder. Mevrouw Kasteel ontving en onderhield zich met de binnenkomende gasten.

De genodigden hadden zich in de met vlaggen en portretten (van de Koningin en Truman) versierde zaal in een grote kring opgesteld toen Kapitein Van de Laarschot den Gouverneur aankondigde, die binnentrad vergezeld van Admiraal W. R. Munroe met zijn gezelschap van officieren, dat bestond uit Kolonel J. P. Brown, Kapitein W. A. Heard, Kapitein J. B. Griggs, Kapitein John B. Lyon, Commandant Henry C. de Jong, Luitenant W. R. Munroe Jr. (zoon van den admiraal), Luitenant J. E. Hurley.

Toen Admiraal Munroe en de Gouverneur zich tussen de vlaggen hadden opgesteld en de officieren zich rechts geschaard hadden, las Admiraal Munroe de citatie voor waarbij aan Gouverneur Kasteel door President Truman de Vrijheidsmedaille met de zilveren palmen werd toegekend, voor zijn verdienstelijk gedrag als gouverneur van Curaçao tijdens de oorlog, waarna hij den Gouverneur de medaille op de borst spelde.

De Gouverneur drukte zijn diepe dankbaarheid uit voor deze zeer hoge onderscheiding. Zijne Excellentie noemde de eer die Haar door den President van de Verenigde Staten werd bewezen te vleiend.

Gouverneur Kasteel herinnerde aan de tijd toen donkere wolken zich over Europa samenpakten en Groot-Britannië voor zeer moeilijke ogenblikken stond. Winston Churchill, de toenmalige Britse premier en oorlogsleider, haalde destijds in een van zijn toespraken de woorden van den dichter Arthur Hugh Clough aan:

For while the tired waves,
vainly breaking,
Seem here no painful inch
to gain,
Far back, through creeks and
inlets making,
Comes silent, flooding in, the
main.

And not by eastern windows
only,
When daylight comes, comes
in the light,
In front, the sun climbs slow
how slowly,
But westward, look, the land
is bright.

woorden die nieuwe hoop aan de mensheid geschonken hebben.

Toen Noord-Amerika in de oorlog gekomen was, heeft de Gouverneur zijn strijdkrachten op Curaçao aan het werk gezien en het was hem een eer met haar samen te werken. Hij herinnerde aan de goede verstandhouding die met de verschillende Noordamerikaanse admiraals, die op Curaçao geweest zijn, heeft bestaan zowel als met de officieren van de Marine, die immer vol hoop, immer vriendelijk, behulpzaam en bereid tot samenwerking waren. Een coalitie-oorlog is de moeilijkste oorlog, doch de cooperatie had het hoogste co-efficiënt bereikt. De Gouverneur bracht de woorden in herinnering: „United we shall stand, divided we shall fall" en verenigd is het mogelijk geweest de overwinning te behalen.

Tot slot spreekt Zijne Excellentie de hoop uit, dat nu wij voor de oplossing der na-oorlogse problemen staan wij even verenigd zullen kunnen optreden in tijd van vrede als wij het in tijd van oorlog hebben gedaan.

De champagne gaat rond, Admiraal Munroe brengt een heilwens uit op de Koningin, de Gouverneur op den President van de Verenigde Staten.

Nadat een ieder in de gelegenheid was gesteld om den Gouverneur geluk te wensen, bleef men nog enige ogenblikken bijeen, waarna aan dit zowel voor Zijne Excellentie als voor Curaçao hetwelk tevens in de onderscheiding geëerd wordt, belangrijke uur een einde was gekomen.

Een opzienbarende Roman

Van een Katholieken Engelsen schrijver

J. H. Boas schrijft in de Maasbode:

Men had mij gevraagd te schrijven over Evelyn Waughs nieuwste roman „Brideshead Revisited — the Sacred Profane Memories of Captain Charles Ryder". Dit werk van den Katholieken schrijver heeft veel opgang gemaakt — dermate zelfs dat het geruime tijd duurde aleer ik erin slaagde beslag te leggen op een exemplaar. Ik heb het gelezen, en zelfs iets meer dan gelezen, gedurende een vacantie, en genoten van een roman, die door stijl en dialoog beantwoordt aan de hoogste verwachtingen, die de naam van Evelyn Waugh ons doet koesteren — een litterair meesterwerk.

Maar een meesterwerk, uitsluitend bezien van het standpunt van litteraire kunst en litteraire techniek. De schrijver zelf legt er de nadruk op, dat „Brideshead Revisited" niet beoogt „grappig" te zijn, al bevat het grappige passages. Het is het zeer zeker niet: het is deprimerend en pessimistisch. en hierdoor, ondanks de Katholiciteit van den schrijver, on-Katholiek, ofschoon er tegen het slot één passage in voorkomt, prachtig en diep-ontroerend van eenvoud, die een heerlijke triomf is van Katholiek optimisme, dat wil zeggen van Katholiek geloof in de steeds zegevierende goedheid van God.

Terwijl dit boek in zijn geheel juist den Katholiek schokken zal, is die ène passage, welke alles goed maakt, alleen voor den Katholiek begrijpelijk.

Maar ik betwijfel of op grond hiervan een geestelijke de lezing van „Brideshead Revisited" zou aanbevelen.

De opzet van het boek is onwaar, of op zijn best misleidend. De schrijver zelf zegt „niets meer of minder te beogen dan de werking van de goddelijke beschikking op te sporen in een heidense wereld, in het leven van een Engelse Katholieke familie, die zelf half-verheidenst is, in de wereld van 1923—1939". En ofschoon hij die Engelse Katholieke familie (die veel meer paganistisch dan Katholiek is) schildert op meesterlijke wijze, laat hij ons niets zien van die „heidense wereld". Zelfs niet van een half-heidense Katholieke wereld. De Katholieke familie die hij ongetwijfeld met al zijn machtig schrijverstalent voor ons tot iets zeer levends en wezenlijks maakt, is in ieder opzicht zo uitzonderlijk, dat zij niets vertegenwoordigt.

Daarom is de pretentie dat dit boek de geest van een tijdvak zou schilderen, volkomen vals. Het analyseert en beschrijft — en dan op meesterlijke wijze — een van de ontelbare aspecten van die geest, maar ook dan nog met het voorbehoud dat het, met wijzigingen van betrekkelijk ondergeschikten aard, in tal van andere tijdvakken geplaatst had kunnen worden. Maar één ding moet erkend worden: de atmosfeer is door-en-door Katholiek. De oppervlakkige lezer zal geneigd zijn Evelyn Waugh ervan te betichten, dat hij zijn eigen geloof er met de haren bijgesleept heeft, maar dat het verhaal zich evengoed rondom een slecht-Anglicaanse of andere slecht-Protestantse als om een slecht-Katholieke familie had kunnen afspelen. Maar dit zou onjuist zijn. De afgevallen, de dwalende, de weerbarstige, de onverschillige Katholiek is afgevallen, dwalend, weerbarstig of onverschillig op Katholieke manier.

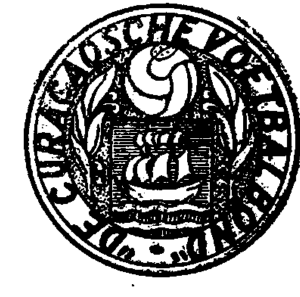
Op de subtielste wijze geeft de schrijver voortdurend het verschil aan tussen de slecht-Katholieke hoofdpersonen (de leden van een Katholiek adelijk geslacht) en de merendeels slecht-Protestantse of nominaal-Protestantse bijpersonen, waartoe ook Kapitein Charles Ryder de „ego" van het boek, gerekend moet worden.

De atmosfeer van Oxford, waar in de eerste jaren na 1923 kapitein Ryder en Lord Sebastian studenten zijn, is prachtig weergegeven, maar meesterlijker nog in haar soort is de manier, waarop de schrijver het 18e eeuwse huis van Brideshead maakt tot een bezield wezen, bijna tot den „hoofdpersoon" van zijn boek. Het is misschien menselijker dan één van de mensen, die hij geschetst heeft. Zijn neiging, nagenoeg uitsluitend hoogst excentrieke personen ten tonele te voeren, geeft zijn ernstig-bedoeld werk een onnodig burlesk karakter, dat des te stuitender wordt omdat het niet grappig, doch bitter is.

Alles wat van enig werkelijk belang is, loopt mis in dit boek.

Eén man mislukt niet — en dat is de schuldige en zonderlinge Lord Marchmain, die, als zonder zijn toestemming een priester tot zijn sterfbed toegelaten wordt, na buiten kennis bediend te zijn, het teken des Kruises maakt.

En dit is de hoop voor alle ontwarbare geestelijke misère in dit boek — en in het leven.

Sport Rubriek

„Officiële Mededelingen" van De Curaçaose Voetbalbond

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Zondag, 27 October 1946:

Competitie B-klasse:

S.I.T.H.O.C. 1— D.N.S. 1	1—2.
P.S.V. 1 — Zeemacht 1	1—1.

Competitie Reserve B-klasse:

Sithoc 2 — Veendam 2	5—0.

Competitie Junioren:

Scherpenheuvel — Transvaal	4—0.

Wedstrijden ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van „Jong Curaçao"

Veendam 1 — S.U.B.T. 1	1—1.
Vitesse 1 — C.S.C. 1	3—0.
Jong Curaçao 1 — S.U.B.T. 1	0—1.
S.U.B.T. 1 — Vitesse 1	3—2.

Door deze overwinning heeft S.U.B.T. beslag gelegd op de door de vereniging „Jong Curaçao" uitgeloofde beker.

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO NOBO

Competitie B-klasse:

om 4.— uur n.m.

Zondag, 3 November 1946:	M.Y.O.B. 1 — Sithoc 1 (Lebacks)
Zondag, 10 November 1946:	M.Y.O.B. 1 — Zeemacht 1 (Taytelbaum)
Zondag, 17 November 1946:	P.S.V. 1 — D.N.S. 1
Zondag, 24 November 1946:	M.Y.O.B. 1 — Sithoc 1

ASIENTO-TERREIN.

Competitie B-klasse:

om 4.— uur n.m.

Zondag, 10 November 1946:	S.I.T.H.O.C. 1 — Asiento 1 (Chacuto)
Zondag, 17 November 1946:	M.Y.O.B. 1 — Asiento 1
Zondag, 1 December 1946:	Asiento 1 — Veendam 1

SCHERPENHEUVEL.

Competitie B-klasse:

om 4.— uur uur n.m.

Zondag, 17 November 1946:	Zeemacht 1 — Veendam 1

Competitie Junioren:

om 10 uur v.m.

Zondag, 3 November 1946:	Scherpenheuvel — Sithoc (Jansen)

OEFENWEDSTRIJDEN CURAÇAOS ELFTAL.

om 4 uur n.m. precies.

Zondag, 3 November 1946: C.V.B.-elftal — A.V.B.-elftal.

Zaterdag 9 en Zondag 10 November 1946:
C.V.B.-Combinatie — „Selección Los Diablos Rojos" uit Venezuela

bestaande uit de volgende spelers:

Doelverdedigers: Espada (Argentijn), Espossito (Argentijn); **Achterspelers:** Orman (Arubaan), Mariscotti (Argentijn), Guerrieri (Argentijn); **Halfs** Lucas ( ), Micozzi (Argentijn), Cambronero (Costa Rica), L. Lopez (Argentijn), Pauler (Argentijn); **Voorspelers:** Alland (Trinidad), Douglas (Trinidad), Sealy (Trinidad), Crotti (Argentijn), Casco (Argentijn), Aveiro (Uruguayo).

Curaçaos Elftal voor Zondag 3 November 1946:

Hato (J.H.)

Matrona (J.H.) da Costa Gomez (J.C.)

Korps (SUBT) Vlinder (SUBT) Giribaldi (J.C.)

M. Jansen (SUBT) Juliana (Vitesse) Coffie (Vitesse)

Heyliger (SUBT) Bernabela (SUBT)

Reserves: Vos (J.H.), Calmes (J.H.), F. Jansen (SUBT), Nepomuceno (J.C.), E. Nahr (C.S.C.), Berkenveld (Transvaal), Genoveva (J..C.), Nicia (Vitesse), Mercelina (Veendam), Mathilda (Vitesse), Lopez (Vitesse), Luciano (J.C.).

Oproep voor de Halfjaarlijkse Algemene Leden-vergadering te houden op Donderdag 21 November 1946 Plaats en uur zullen nader worden bekend gemaakt.

De verenigingen worden eraan herinnerd aan het bepaalde bij artikel 21 van H.R. lid 6, a t/m f. betreffende vertegenwoordiging ter Algemene Vergadering.

Voorlopige Schorsing:

De spelers J. Pietersz (SUBT), E. Confesor (SUBT) en R. Mercera (SUBT), zijn door het Bondsbestuur voorlopig geschorst ingaande 31 October 1946, wegens overtreding van Artikel 13, lid 1 sub e en f., op 25 September 1946, ter gelegenheid van de wedstrijd van het Curaçaos Elftal tegen V.U.C.-Combinatie in Den Haag, in afwachting van de door de strafcommissie in te stellen onderzoek.

HET BESTUUR.

Zelfde conclusie in Suriname bereikt

Naar aanleiding van onze analyse van het antwoord op de Statenpetitie heeft men zich in de kring der Statenleden en ook daarbuiten afgevraagd hoe de „Amigoe" tot de mening kon komen, dat blijkens dat antwoord de Staten niet zullen krijgen wat zij in Nederland gingen vragen en dat dus de afvaardiging geen succes heeft gehad.

Thans ontvangen wij het nieuwsblad „De Surinamer" en daaruit blijkt, dat dit blad hetzelfde leest uit het antwoord van den Minister van Overzeese Gebiedsdelen als wij. Ook dit blad is van mening, dat de Staten geen succes geboekt hebben.

Uit het stuk van „De Surinamer" getiteld „En men sprak van Succes!" citeren wij hieronder het een en ander.

Het blad schrijft dan:

„Enkele maanden geleden werd ons verteld — of liever werd door onze delegatievoorzitter op Curaçao verteld — dat de autonomie (vrij vertaald door denzelfden spreker als liquidatie der koloniale gedachten) binnen drie of vier maanden een feit zou zijn. We zijn nu ongeveer vier maanden na de aanbieding der petitie met aanhangsels (25 Juni) en nu komt er een officieel stuk van wege Z. Exc. den Minister van Overzeese Gebiedsdelen, „krachtens de aan haar verleende Koninklijke machtiging", en nu zouden we denken: Hiep, hiep, hoera de autonomie is binnen!

— Ach zo, dacht u dat?

„Natuurlijk; daarvoor is de delegatie toch naar Nederland gegaan? En de voorzitter heeft toch aan zijn spreekbuis getelegrafeerd, dat de delegatie „groot succes" geboekt had, en aan de Staten heeft men toch gemeld; „delegatie succesvol". Daar volgt dus toch ook uit, dat de autonomie komt. Of wou U misschien de woorden van den voorzitter in twijfel trekken?

— Is dat nog nooit voorgekomen? Dan zullen wij ons toch de vrijheid veroorloven. Wij hebben nog niemand — buiten den paus en dan nog alleen als deze ex cathedra spreekt — voor onfeilbaar gehouden, en dus achten wij het niet onmogelijk, dat zelfs een statenvoorzitter zich vergist. En in dit geval zijn wij er van overtuigd, dat hij het de facto mis had.

Reeds meermalen hebben wij er op gewezen, dat al het hoerageroep en de hele succes-reclame actie van alle grond ontbloot was. De delegatie ging met 14 punten naar Nederland en de 14 punten verdwenen spoorloos, de delegatie ging met een tot nu toe onbekend memorandum twee op stap en lees, wat er van over bleef. De brief, die Z. Exc. de Gouverneur op verzoek van den Minister van Overzeese gebiedsdelen aan de Staten zond, laat toch wel geen twijfel over, dat al de gemaakte drukte een zeepbel is geweest en verder niets."

„De Surinamer" gaat dan voort erop te wijzen hoe het antwoord spreekt van wijzigingen „voorshands zonder grondwetswijziging" en verder dat erin gezegd wordt: „Hierbij zal in afwachting van de Rijksconferentie niet slechts ten aanzien van de plaatselijke ordening, doch ook ten aanzien van het bestuurbeleid in het algemeen, mede door soepele en vooruitstrevende interpretatie der bestaande bepalingen worden gestreefd naar de uiterste ontwikkeling van de aanwezige wettelijke mogendheden."

Het artikel besluit als volgt:

„De overige punten in den brief zoals men kan zien in ons blad van Zaterdag jl., gaan over verhouding Gouverneur en Volksvertegenwoordiging en zijn zo mogelijk nog voorzichtiger gesteld dan de voorgaande.

In het kort komt dus alles hier op neer, dat men nu heel zoetjes in de richting van decentralisatie en uitbreiding van kiesrecht zal gaan werken en dat de rest moet wachten tot na de Rijksconferentie.

Voor lezers van ons blad volstrekt geen nieuws. Evenmin is voor hen nieuws, dat dit hele geval ook zonder delegatie, zuiver en alleen door de Staten, ook bereikt had kunnen worden, als de Staten de macht, die ze hebben maar gebruikt hadden. Men herinnere zich slechts het voorstel Brons, om van andere gevallen maar te zwijgen".

Titelkerk van San Clemente in gebruik genomen

De Volkskrant schrijft hoe kardinaal De Jong, getooid met de purperen cappa magna, de basiliek van San Clemente aan de Via di Giovanni Laterno als zijn titelkerk plechtig in bezit heeft genomen. Na een korte aanbidding zette hij zich op de altijd in deze kerk aanwezige kardinaalstroon, waar hij de voorlezing der bulla aanhoorde. Nadat vooraf gegaan door hun rector, alle Ierse paters Dominicanen, die aan deze kerk verbonden zijn, de ring gekust hadden, hield Zijne Eminentie een toespraak, waarin hij begon met te zeggen, dat de in bezit neming van deze zeer beroemde kerk, toegewijd aan den Heilige Paus Clemens hem levendig herinnerde aan de oorsprong der kardinaalswaardigheid.

„Immers", zo vervolgde Zijne Eminentie „waren niet de hoofden van de kerken in het oude Rome de eerste helpers en raadgevers van den bisschop van Rome (den Paus) bij het besturen van de kudde van onzen Heer? Vormden zij niet geleidelijk aan de Senaat van den Paus? Daarom wijzen deze ceremoniën mij op de zwaarte van de last, die op mijn schouders gelegd werd. Ik begrijp nu de reden, waarom de aanwijzing van de titelkerk verschoven wordt tot de tijd, waarop de titularis persoonlijk bezit kan nemen van zijn kerk, nl. opdat deze zich dieper bewust worde, welke ambt hem is toevertrouwd. Hij maakt deel uit van de raad van den Paus en staat dicht bij de Stoel van Petrus. Mijn zwakke gezondheid belette mij om in Februari naar het Euwige Rome te komen, maar des te meer ben ik nu verheugd, dat ik mij bevind te midden van u, die de getrigen zijt hoe ons aller Moeder de H. Kerk tegelijk is èn katholiek èn Rooms Katholiek, omdat de titularis dezer kerk van verre is gekomen, aldus bewijzende, dat de kerk boven-nationaal is, Rooms, omdat naar Rome als naar het centrum en het hoofd der Kerk toestromen allen, die deel nemen aan het bestuur der Kerk. Grote dank echter ben ik den Heilige Vader verschuldigd ook hierom, omdat Hij mij heeft willen geven de kerk van den H. Clemens, welke zo eerbiedwaardig is door haar verleden en zo beroemd door haar kunstgewrochten. Want het oudelijk huis, door den patriciër Clemens tot een bidplaats voor de Christenen ingericht, ging tijdens een vervolging wel is waar als bidplaats verloren en diende ook een tijd lang voor de oefening van de Mithras-cultus, maar zij werd uiteindelijk toch weer in een katholieke kerk veranderd. Zo roept deze eerbiedwaardige kerk de wisselvalligheden der geschiedenis in herinnering, maar zij bewijst tevens haar apostoliciteit van de katholieke godsdienst, die hier werd geoefend van de tijd af van den H. Clemens, den derden opvolger van den H. Petrus. Deze kerk is mij bovendien zeer dierbaar, omdat de H. Clemens de patroon is van de parochiekerk waar ik door het H. Doopsel werd herboren. Nog nader rust zij mij aan het hart, omdat het de H. Clemens was wiens naam aan de H. Willebrord werd gegeven, den apostel der Friezen en eerste bisschop van Utrecht, wiens onwaardige opvolger ik ben. Vervolgens wie weet niet, dat de H. Paus Clemens in zijn brief aan de Corinthiërs reeds verondersteld en in feite benadrukt het primaat van den bisschop van Rome. En nu kan ik zonder enige aarzaling getuigen, dat de katholieken van Nederland zich allernauwst aan de H. Stoel verknocht gevoelen en altijd en overal bereid zijn dit primaat van den Paus te verdedigen en te verkondigen".

VERKEERSONGEVALLEN.

Op de weg naar Hato werd een stilstaande vrachtwagen aangereden door een achteruitrijdende de vrachtwagen van DOW, waardoor de voorzijde van de stilstaande vrachtwagen werd beschadigd.

Op de Handelskade werd een autobus door een voorbijrijdende vrachtwagen, waarop ijzeren staven achterwaarts uitstaken, aangereden. De autobus werd aan de voorzijde beschadigd.

Op de hoek Wolkstraat—Zonstraat vond een aanrijding plaats tussen een personenauto en een wielrijder. De wielrijder, die over hevige pijn in zijn dijbeen klaagde, is in het Hospitaal opgenomen. De wielrijder reed in de Zonstraat in verboden richting en reed tegen de uit de Wolkstraat komende auto op.

Te Dominguito werd een vrouwspersoon door een wielrijder aangereden. Zij werd licht gewond en scheurde haar kleren. Na een signaal van den wielrijder week de vrouw naar rechts uit, terwijl zij juist aan die zijde door den wielrijder werd voorbijgereden.

Op de Schottegatweg ter hoogte van Juicio sloeg een auto over de kop. Nadat de bestuurder een autobus was voorbijgereden, haalde hij te scherp uit, hij moest onmiddellijk daarna weer scherp naar links uitwijken, daar hij anders een lichtpaal had aangereden. Hierdoor begon de auto te schuiven en sloeg daarna om.

Op de weg naar Hato botste een personenauto tegen de achterzijde van een stilstaande vrachtwagen. De vrachtwagen zou zonder verlichting hebben stil gestaan.

In de Beatrixlaan liep een vrouwspersoon tegen een voorbijrijdende auto en brak daarbij haar pols. De vrouw stak de rijweg over, zonder op het verkeer te letten.